

Ὁκτώηχος

Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

Μηναῖον

ΤΗΙ ΙΓ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ακολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ'
Οἰκουμενικῆς Συνόδου

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. *Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. *Μακάριος οὗτός ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. *Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Αντίφωνον Γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος,
ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς
ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ
Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. β'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ
καὶ ἡ γῆ.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος,
ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς
ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ
Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

*Ἡ, ἀντί τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ἀναστάσιμα.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ
κόσμου, ὥσπερ τοῦ ληστοῦ, ἐμνήσθης
ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε
Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἄκουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐᾷ, ὅτι
ὁ γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι'
ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ
Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Εὐλόφ προσπαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν
βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδάμ, κατάρας

ἐλυτρώσω, ἀποδιδούς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ'
εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ, εὐρύχωρον χωρίον.
Χαῖρε κιβωτέ, τῆς Νέας Διαθήκης. Χαῖρε ἡ
ἔγχρυσος στάμνος, ἐξ ἧς τὸ Μάννα, πᾶσιν
ἐδόθη τὸ οὐράνιον.

Κανὼν τῶν Πατέρων.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ C'. Ἦχος πλ. δ'. Ἰλᾶσθητί μοι Σωτὴρ.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἑμοῦ.

Ῥανάτωσαν γλυκασμόν, τὰ ὄρη
καὶ ἀγαλλίασιν, αἰρετικῶν ἡ πληθὺς·
ἀπεσκορακίσθη γάρ, πικρὸν ἡ προχέουσα,
ἰὼν τῶν εἰκόνων, τῶν ἁγίων τὴν ἀθέτησιν.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ῥανάτωσαν γλυκασμόν, τὰ ὄρη
καὶ ἀγαλλίασιν, αἰρετικῶν ἡ πληθὺς·
ἀπεσκορακίσθη γάρ, πικρὸν ἡ προχέουσα,
ἰὼν τῶν εἰκόνων, τῶν ἁγίων τὴν ἀθέτησιν.

Δόξα.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, συμφώνως
ἐορταζέτωσαν, τῆς θυγατρὸς τοῦ
Θεοῦ, τὴν μεγαλειότητα· καὶ γὰρ
μεγαλύνεται, καταβαλλομένη τοὺς αὐτὴν
κατασμικρύνοντας.

Καὶ νῦν.

Μητρὸς Υἱός, ὁ Πατὴρ ἀμήτωρ τὸ
πρὶν, ἀπάτωρ δέ, θεοπρεπῶς γεννηθεῖς, καὶ

ἀναγεννήσας με· διὸ τὴν γεννήσασαν, σὺν
τῷ γεννηθέντι, εἰκονίζων κατασπάζομαι.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλουῖα.

Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος,
ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς
ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ
Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας
ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν
ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας·
πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν Ποιητὴν
ἀμετάθετε, μὴ παρίδης, ἀμαρτωλῶν
δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς
ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς
κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα
ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Απόστολος

Τῶν Πατέρων.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Προσευχὴ
τῶν Ἀγίων Τριῶν Παίδων.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς
ἐποίησας ἡμῖν.

Τιτ 3:8-15

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ
τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα
φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προϊστασθαι
οἱ πεπιστευκότες θεῷ. ταῦτά ἐστιν καλὰ
καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ
ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριν καὶ
μάχας νομικὰς περιῖστασο, εἰσὶν γὰρ
ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. αἰρετικὸν ἄνθρωπον
μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν
παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος
καὶ ἀμαρτάνει, ὥν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν
πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν,
σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν,
ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν
τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶν σπουδαίως
πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη.
μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν
ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας
χρείας, ἵνα μὴ ᾧσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται
σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαί τοὺς
φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. ἡ χάρις μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς 43.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α΄. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν
ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν
ἡμῖν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Ἐσώσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν
θλιβόντων ἡμᾶς.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῶν Πατέρων.

Λου η' 5 - 15

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην·
Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν τὸν σπόρον
αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὁ μὲν
ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη,
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν
αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ
φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱκμάδα· καὶ
ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ
συμφυεῖσαι αὐτὸ ἀπέπνιξαν αὐτό. καὶ
ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ
φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα.
ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη; ὁ
δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια
τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν
παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι
καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη
ἡ παραβολὴ· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν εἰσιν οἱ
ἀκούσαντες, εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ
αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν,
ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. οἱ δὲ ἐπὶ
τῆς πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς
δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ

ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν
καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. τὸ δὲ εἰς τὰς
ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες,
καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν
τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ
τελεσφοροῦσι. τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί
εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ
ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ
καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν ἀκουέτω.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλούϊα.

**Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.
Ἦχος β΄.**

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου

καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ**
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ
τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς
Συνόδου, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν·
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.